PANORAMA VAN 25 DECEMBER 1941, No. 52 — JEUGD

SJORS

bouwt een sneeuwhut!

VOORZITTER VAN DE REBELLENCLUB

WAT HET DENNEBOOMPJE VERTELDE

DOOR ARIE VAN DER LUGT

Op de eenzame hei, even buiten een klein dorp, stonden vier verschillende bomen bij elkaar. Zij wuifden trots met hun hoge kruinen, want het waren grote, schone bomen. Behalve een klein verdroogd denneboompje, dat zonder wortels op de grond lag te sterven, zag men geen boom in de wijde omtrek.

„Ik heb de mooiste bladeren die ooit een boom gedragen heeft," pochte de beukeboom.

„Och wat!" sprak de eik, „heb je mijn bladeren al in de herfst gezien? Dan hebben ze alle kleuren van de regenboog."

„Het zou wat!" blufte de kastanje, „hebben jullie mijn bloesems in de lente gezien? Precies koningskaarsen, die iedereen bewondert."

De lindeboom rilde in haar hoge kruin en sprak: „Maar géén van jullie is zo nuttig als ik, want mijn bloesem bloeit wel laat, maar wordt door de mensen ijverig verzameld."

Zo stonden ze bijeen en pochten op hun voortreffelijke eigenschappen. Toen bemerkten zij het kleine denneboompje, dat zwijgend in het zand lag. „Wel, kale mijnheer," spotte de eik, „weet jij niets te vertellen? Jij deugt zeker nergens voor, hè!"

„Tóch wel," fluisterde het denneboompje bedeesd, „ik heb mij verdienstelijk genoeg gemaakt om nu rustig te kunnen sterven."

„Hahaha!" bulderde de trotse eik, „moet je zo'n klein nest horen! Dat wil beweren dat 't nog nuttiger is dan wij!"

„Dat beweer ik helemaal niet," fluisterde het denneboompje, „zo nuttig als jullie ben ik misschien niet geweest, maar tóch wel nuttig."

„Zo!" bromde de kastanjeboom, „en wat heb jij dan wel voor nuttigs uitgespookt?"

„Mensen hebben mij gekust en ik heb een mensenkind óvergelukkig gemaakt," fluisterde het denneboompje.

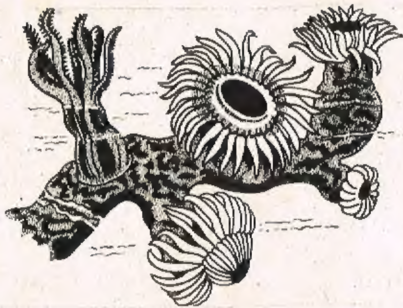
„Wat 'n kleine opschepper," proestte de linde.

De oude eik, die zeer nieuwsgierig was, vroeg het denneboompje zijn geschiedenis te vertellen.

„Luister," zei het denneboompje. „Enige jaren geleden groeide ik op in een bos, waar enkel dennebomen stonden. Op zekere dag — begin December — kapten mannen in het bos vele van m'n broertjes om, en met schrik zag ik hen ook tot mij naderen. Ik was bang van hun scherpe bijlen, maar een oude den troostte mij en zei: „Vrees niet; het is een eer door die mannen te worden omgekapt. Straks is het Kerstmis en dan komen de mensen om jullie te kopen. „Kerstbomen" nóemen ze jullie dan en ze versieren je met allerlei schone dingen". Nu was ik blij dat de mannen ook bij mij kwamen en mij omkapten. Wij werden op wagens geladen en naar een stationnetje gebracht. Mij brachten ze met andere broertjes naar het dorp aan de rand van de heide. Velen van mijn broertjes waren al gekocht, toen ik nog eenzaam op het marktplein stond. Bedroefd vroeg ik mij af of ik dan zó lelijk was dat niemand mij wilde hebben. Maar eindelijk, toen het al donker begon te worden, kwam een arm vrouwtje, dat beefde van de kou. „Wat moet dat boompje kosten?" vroeg zij aan den koopman. „Een kwartje," zei de man knorrig. „Ach, jé!" zuchtte het vrouwtje, „ik heb maar een dubbeltje, en m'n kleine meisje ligt zo ziek; zij vraagt telkens weer naar een Kerstboom. Maar een kwartje voor zo'n boompje, nee, dát heb ik niet." Zuchtend wilde het vrouwtje verder gaan, maar de koopman had een goed hart. Daarom zei hij: „Nou, neem maar mee, omdat het 't laatste is." Verheugd nam het goede vrouwtje mij mee en bracht mij naar een klein, armoedig huisje. Het was er koud en donker. Maar toen ik na een poosje om mij heen kon zien, zag ik in een ledikant een lief, klein, maar erg bleek meisje liggen. Ze sliep nu, maar ik zag wel dat zij erg ziek was. Op de tenen sloop het goede vrouwtje door haar huis en zocht kleurige, blinkende ballen, die zij met touwtjes aan mijn takken hechtte. Op mijn spits zette zij een schone glazen piek en toen prikte zij in mijn takken kaarsjes, die een vrolijk licht door het armoedige kamertje spreidden. Plots werd het kindje wakker en met haar mooie, grote ogen keek zij mij bewonderend aan. „O, moeder!" kreet zij verrukt, „wat een lieve, mooie Kerstboom!" „Ja, Marietje," lachte de goede vrouw, „vind je hem niet prachtig?" „Ja," fluisterde het kind, „prachtig.... prachtig." Toen lag zij weer een hele poos stil en met gesloten ogen. Zij was zo moe, en zo ziek.

Teekening Laura Kuiper

„DOCHTERS DER ZEE"

Als we 'n stukje koraal bekijken, zien we 't skelet van kleine diertjes. Als we over de grote koraalbank van Australië konden varen in een boot met glazen bodem, zouden we neerzien in een prachtige tuin van wondermooie bloemen, we zouden er allerlei levende koralen zien, net als miniatuur-anemoontjes. Koraal komt van 't Grieks en betekent „Dochters der zee". Het diertje, dat het koraal-skelet vormt, voedt zich net als de zeeanemonen, dus door middel van vangarmen die zich om het voedsel sluiten. De eitjes dezer dieren hebben de vorm van een buisje dat vrij rondzwemt, totdat het zich vasthecht aan een rots en begint te groeien. Een nieuwe koraalbank of rif in wording. De grote koraalbank van Australië heeft een lengte van 1200 mijlen en op sommige plaatsen een breedte van meer dan 30 mijlen. En de „Dochters der zee" werken er nog steeds onvermoeid verder aan.

De goede vrouw zat weer bij het bedje en schreide. „Dit is het laatste plezier dat ik m'n kind geven kan," zuchtte zij. En ze had gelijk. 's Nachts, toen de Kerstklokken luidden, is het kindje gestorven. . ."

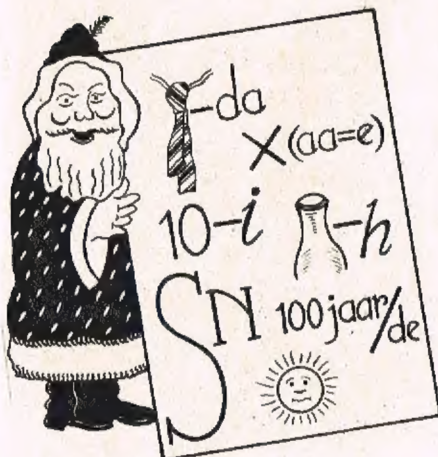
„En toen?" fluisterde de eik.

„Toen," vervolgde het denneboompje, „heeft de vrouw m'n kaarsjes één voor één uitgeblazen en is stil in het donker gaan zitten schreien. Drie dagen nadien is het meisje begraven. Later begonnen mijn naalden uit te vallen en schreiend heeft de goede vrouw mijn schone piek en de ballen genomen en in een doos gelegd. „Lief klein boompje," snikte zij, „jij hebt mijn kindje gelukkig gemaakt op de laatste dag van haar leven. Ik zou je daarom graag bij mij houden maar dat kan niet." Toen kuste zij één voor één al m'n takken, en haar tranen drupten op m'n groene naalden. En nu lig ik hier en zal ook wel sterven, net als dat kleine meisje. Maar daar geef ik niet om, want ik weet dat ik nuttig ben geweest."

Het denneboompje zweeg. De eik, de linde, de beuk en de kastanjeboom. . . . zij zwegen ook en schaamden zich over hun vroegere trots.

En het denneboompje. . . . lag rustig dood te gaan.

PUZZLEHOEKJE

REBUS

Deze rebus stelt een bekend spreekwoord voor. Het is niet zo erg gemakkelijk, hoor. Dus maar goed zoeken en nadenken

OMZET-PUZZLE

1. Vorm door het omzetten der letters van de beide woordjes „vol" en „den" de naam van een groot Nederlands dichter.

2. Vorm met de letters van de woordjes „voet" - „hen", „eb" de naam van een beroemd Duits componist.

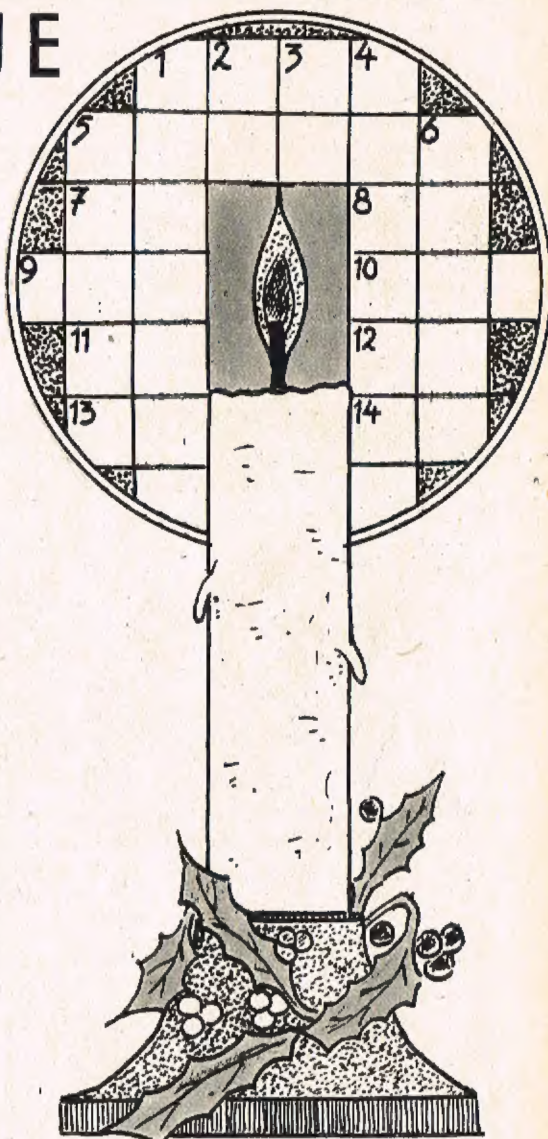
KRUISWOORD-PUZZLE

Horizontaal:

1. Gewas met wortels, stam en kroon. 5. Uitwasemen. 7. Peuter. 8. Twee verschillende klinkers. 9. Soort woonschip. 10. Noodroep. 11. Tweemaal dezelfde klinker. 12. Twee verschillende medeklinkers. 13. Nummer. 14. Jongensnaam.

Verticaal:

1. Mensen die ons brood geven. 2. Voorzetsel. 3. Een ander voorzetsel. 4. Baas. 5. Aanhouden. 6. Een der vier windstreken.

WIE IS HET?

Van onderstaande woorden kan door omzetting der letters een ander woord gevormd worden. Zet die nieuwe woorden onder elkaar en de beginletter van die vijf woorden geeft de naam van een zeer beroemd Italiaans dichter.

E D E L
L A D E
T I E N
E T E N
L E Z E

TIEN WOORDJES

Vorm met drie of meer van nevenstaande vijf letters tien goede Nederlandse woordjes. Let er vooral op dat elk woordje uit minstens drie letters moet bestaan en dat je voor elk woordje maar één keer dezelfde letter mag gebruiken.

OPLOSSING VORIG NUMMER

MARKTPROBLEEM

48 bananen = 6 meloenen = 24 appelen.

12 appelen = 24 bananen = 16 citroenen = 20 sinaasappelen.

Voor 20 sinaasappelen ruil je dus 24 bananen

Voor 1 sinaasappel $\frac{24}{20}$

Voor 5 sinaasappelen $\frac{24 \times 5}{20}$ = 6 bananen

TOMMIE'S AVONTUREN

DOOR PIET BROOS

Ze hielden zich stevig vast en ten slotte had de giraffe het busje leverpastei schoon leeggegeten. Hij keek nog even rond of er nog meer te halen was en toen hij niets ontdekte....

....schoot de lange uitgerekte hals als een pijl uit een boog weer in zijn gewone stand terug en de professor en Tommie vlogen natuurlijk even hard mee....

....naar de overkant van de afgrond. „Nou, die list is prachtig gelukt, hoor!" zei de professor tegen Tommie. Daarna bedankte hij de giraffe, die wel wat raar keek.

Verder ging de tocht van de twee reizigers, maar het werd bàr slecht weer. Nergens vonden ze een schuilplaats, tot ze ten slotte een pyramide in het oog kregen.

„Wat zou dat betekenen?" vroeg Tommie aan den geleerde en wees naar een bordje opzij van de ingang. „Verboden toegang!" antwoordde de prof, maar ze besloten toch maar naar binnen te gaan.

Het was buiten immers te slecht weer. Nieuwsgierig stapten ze binnen, want ze hadden natuurlijk nog nooit een pyramide bezichtigd. Wat zou er allemaal te zien zijn?

Ze hadden nauwelijks een pas of tien gedaan of pats.... een zware ijzeren schuifdeur sloot de ingang toe. Zij vroegen zich verwonderd af....

....wat dat moest beduiden en wie hun dat leverde! Ze probeerden door duwen en trekken de deur van zijn plaats te krijgen, maar dat was onbegonnen werk.

„Dan zullen we maar zien op een andere manier weer buiten te komen!" zei de prof. „Want ik geloof dat het hier beslist niet pluis is!" „Nee," zei Tommie. „'t Is hier erg geheimzinnig!"

DE GEDENKSCHRIFTEN VAN EEN BAKVISCH

Teekening eigen atelier

ZESENDERTIGSTE DRAMA: DE RING

Er zijn misschien meisjes, die uit kunnen roepen, den ochtend na den zwaarwichtigen avond: „Daar kom ik aan! Ik ben verloofd!" Maar ik had me nog nooit zoo verlegen gevoeld als dien Zaterdagochtend, toen ik op weg was naar den K.B.

André was vroeg in de vro gte op zijn fiets gesprongen, om in Hillenberg een ring te koopen zoodra de winkel open was. „We zeggen tegen niemand wat, voor je hem aan hebt, Beppie," had hij gezegd, „en dan moet je ze laten raden wie het is."

Ik begreep wel, dat hij op die manier mijn maagdelijken schroom wilde sparen, en daar was ik hem dankbaar voor. Ik hoop dat hij nog net zoo attent zal zijn als ik tachtig ben. Is hij dat, dan is hij een *eenige* man.

Ik stelde het bijzonder op prijs, dat meneer Zuur, die altijd zoo vriendelijk tegen me was geweest, de eerste zou zijn, die het nieuws te hooren kreeg. Het zou echter anders uitpakken. Ik was een beetje laat dien morgen, en toen ik den bakkerswinkel voorbij snelde, kwam Jaantje Dompers naar buiten gehold.

„Hallo, Beppie," riep ze, „je kijkt net of er iets gebeurd is."

„Ik heb me verslapen en nu ben ik afgrijselijk laat," antwoordde ik. „Straks ontslaat hij me nog."

„Kun je daar zoo'n vroolijk gezicht bij trekken?" vroeg ze met twee groote oogen.

Ik probeerde zielsongelukkig te kijken.

„Wat heb je op je gezicht gesmeerd?" vroeg ze. „Je hebt een kleur als een boei."

„Zeker van den wind," zei ik. „Tot ziens, Jaantje."

Ze hield me bij mijn arm vast. „'t Waait niet eens," zei ze, „en nu loop je paars aan! Biecht maar gauw op!"

Er was niets aan te doen, want ze is mijn oudste vriendin, dus vertelde ik 't. Ze was niet zoo verbaasd als ik verwacht had, maar wel in haar schik, leek me, en ze kneep mijn hand zoowat fijn.

„Dat is groot nieuws, Beppie," zei ze. „André is een goeie knaap, hoewel verre van knap, dus feliciteer ik je hartelijk met je eerste verloving."

„Mijn eerste?"

„Was 't soms voor eeuwig bedoeld?" vroeg ze.

„Wat dacht jij dan? Een meisje verlooft zich niet voor de aardigheid."

„Ik wel. Ik ben zevenmaal verloofd geweest, en ik ben het nog lang niet zat."

Ik lachte. „Je bent nog nooit góéd verloofd geweest, Jaantje — alleen maar los vast, zooals jij het noemt."

„Kan ik het helpen, dat de ware me nog niet gevonden heeft?" zei ze lachend, maar toen volgde er een zucht. „Als hij me ten minste ooit vindt," zei ze. „Enfin, veel plezier, Beppie, en maak meneer Zuur niet te erg aan 't schrikken." Toen rende zij naar binnen.

Meneer Zuur moest even naar het stationnetje, en juist toen hij weg was, kwam André zwaar hijgend binnen. Hij greep over de toonbank heen mijn hand en stak er den ring aan. Ik was zoo ontroerd dat ik niets kon zeggen, maar er kwamen gelukkig geen klanten, dus hadden we toch nog even tijd om even te praten, en zoo, voor hij als een haas weg moest naar zijn werk.

Toen kwam meneer Zuur terug. Ik hoefde nu niet meer te piekeren hoe ik 't hem vertellen zou. Ik kon kalm afwachten tot hij den ring zag.

Maar het leek wel of hij blind was dien morgen. Na een tijdje begon ik hem mooie kansen te geven, door mijn haar glad te strijken, aan mijn neus te krabben, enzoovoorts, maar hij merkte niets.

„Voelt u zich wel heelemaal lekker vandaag, meneer Zuur?" vroeg ik eindelijk.

„Ja hoor, uitstekend," antwoordde hij, „dank je voor de belangstelling."

Even later hield ik mijn hand tegen mijn voorhoofd terwijl ik in een zonnestraal stond, en zei ik: „Ik geloof, dat ik hoofdpijn krijg."

„Da's vervelend," zei hij hartelijk. „Als je soms liever naar huis gaat?"

„Och nee, 't gaat wel over," zei ik, en ik liet mijn hand zakken en bekeek mijn ring.

„Ik heb wel een poeder voor je," zei hij nog hartelijker, „maar ze zijn afschuwelijk bitter."

Ik bedankte hem en zei, dat ik dan maar liever hoofdpijn had. Ik wist me geen raad meer. Er kon ieder oogenblik een klant binnenkomen, die mijn ring zag en er spektakel over ging maken. Eindelijk nam ik een kort besluit. Met een gevoel of ik door den grond zonk zei ik:

„Meneer Zuur, ik wou u iets laten zien. Dit!"

„Zoo zoo," zei hij doodbedaard, „besteed jij je loon aan zulke dingen?"

„Natuurlijk niet! Ik heb hem gekregen. Van André Lotto."

„O! Dan is het zeker een prijs voor een rebus.

„Als jij je scheert mag je ook wel eens dichter bij je scheermesje gaan staan!"
(Teekening B. ten Hove)

Misschien heeft hij dáárom zooveel papier en enveloppen gekocht den laatsten tijd."

Ik had zin om te schreeuwen en te stampen, maar ik hield me in en zei met niet geringe booghartigheid: „André en ik hebben ons verloofd, meneer Zuur."

Opeens keek hij heel anders.

„Dank je voor de mededeeling, Beppie," zei hij. „Ik heb natuurlijk je mooien ring allang gezien, maar ik wou dat je 't me vertelde.Enfin, ik feliciteer jullie allebei."

Ik wist niet wat ik zeggen moest. „'t Is alleen jammer voor de zaak," ging hij voort. „Wie weet wat ik nu voor een blaag in den winkel krijg."

Teekening H. Backer

Het helpt niet, of we bladen scheuren uit het album van ons leven. De moet blijft.

Diep geroerd door deze hulde verzekerde ik hem, dat ik de eerste eeuwen nog niet weg ging.

„Da's ten minste al iets," zei hij. Toen sloot hij het geldkistje open en haalde er een klein pakje uit. Hij gaf het me en zei: Een speech er bij houden doe ik niet. Beppie, ik vond alleen, dat meisjes geholpen moeten worden, om zich aan haar afspraakjes met jongelui te houden. Doe me een plezier en zeg niets."

Ik maakte het papier open, en toen een doosje, en er ontpopte zich een engel van een armbandhorloge.

„Meneer Zuur!" riep ik. Meer kon ik niet zeggen.

„Ik zal het je uitleggen," zei hij. „Ik had met mezelf gewed, dat het vóór Kerstmis in orde zou komen tusschen André en jou, en zooals je ziet heb ik.... gewonnen."

„Zanik maar niet over een cadeau voor mij. Geef mij alleen maar de rekeningen."

Hij glimlachte. Ik had een ontzettend brok in mijn keel, maar ik slikte het weg en glimlachte ook. Toen gaven we elkaar handen.

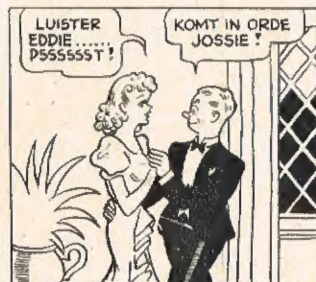
BEPPIE

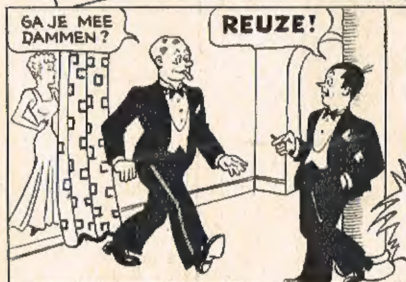

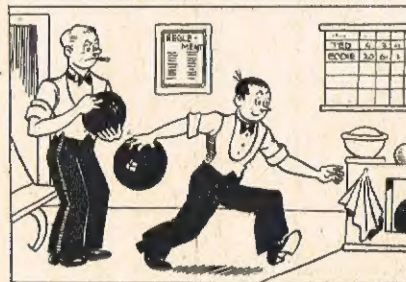

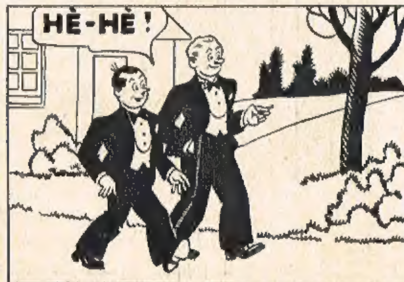

WIE WAS VULCANUS?

458

Vulcanus — aan wiens naam wij het woord vulkaan ontleenen — was volgens de Romeinsche fabelleer de god van het vuur en van de metaalbewerking; een der kunstenaars onder de goden. Zijn ouders waren Jupiter en Juno, zijn vrouw was Venus. In zijn paleis op den Olympus, den godenberg, had hij zijn smederij met een aambeeld en twintig blaasbalgen. Hij was het, die de wapenrusting van Achilles smeedde, en de cyclopen waren zijn knechts.

„Nu voor de derde maal, is er een opticien in het dorp?" Teekening H. Rotgans

„Heb je die slede met je broer samen?" — „Ja, hij heeft hem den heuvel op en ik den heuvel af." Teekening B. ten Hove

Een huwelijksovereenkomst

Teekening B. ten Hove

Dit document, een huwelijksverdrag, werd ongeveer honderdtwintig jaar geleden tusschen twee minnenden gesloten en schriftelijk vastgelegd. Het is dus historisch, en luidt als volgt:

Art. 1. „We beminnen elkaar innig, en voelen dat we buiten elkaar niet gelukkig zouden kunnen leven. Daarom verbinden wij ons met den eeuwigen band des huwelijks en beloven trouwe echtgenooten te zijn."

Art. 2. „Ferdinand wijdt zijn geheele wezen en leven aan Louise, met als doel haar door groote vlijt een zorgeloos en gelukkig bestaan te bezorgen."

Art. 3. „Louise zal er door huiselijkheid en spaarzaamheid voor zorgen dat hij wat het financieele gedeelte betreft op den breeden, eerlijken middenweg des levens kan blijven."

Art. 4. „Daar kleinigheden in het huwelijk dikwijls de oorzaak van groote oneenigheid kunnen zijn, verbinden we ons om elkaar in kleine dingen zonder de minste tegenspraak steeds gelijk te geven."

Art. 5. „Wat de kleeding bijvoorbeeld betreft houdt men met elkaars smaak rekening. Ferdinand zorgt er voor dat Louise's oogen zich niet aan slordige kleeding behoeven te ergeren. Louise vermijdt overbodige sieraden, zoodat het niet voor het oog van de andere menschen zal lijken of ze anderen mannen wil behagen. Het grootste sieraad van ons lichaam moet de reinheid zijn, daar het tegendeel bij menschen, die zoo nauw met elkaar in contact staan, aanleiding geeft tot een slechte verstandhouding."

Art. 6. „De gebiedende woorden: Ik wil, ik beveel, je moet, etc., worden radicaal uit ons huwelijkswoordenboek geschrapt."

Art. 7. „Louise zal zich in het bijzijn van anderen nooit een minachtend woord over haar man laten ontvallen."

Art. 8. „Datzelfde geldt ook voor Ferdinand. Bovendien moet hij haar openlijk eer toezwaaien, opdat ze ook door anderen geëerd zal worden. Hij zal anderen vrouwen geen complimenten maken die boven de gebruikelijke beleefdheid uitgaan, of Louise kunnen ergeren."

Art. 9. „Wij zullen beiden in de keuze van onze vrienden (vriendinnen) voorzichtig zijn, en onder geen voorwaarde dulden dat arglistige personen meerdere malen ons huis betreden, daar zij als slangen in een rustig watertje zijn, en onzen vrede zouden kunnen verstoren."

Art. 10. „Tusschen mijn en dijn worden bij ons geen grenzen getrokken. Het waardevolste gemeene goed is onze liefde voor elkaar, en deze schat, die zoo dikwijls bij andere menschen in den voortijlenden tijd verdwijnt, zal bij ons blijven tot aan het graf."

Uitvinder: „Kijk, vrouw, dank zij mijn vinding, behoeft men voortaan zijn veters niet meer zelf te strikken!" (Teekening H. Rotgans)

MANNEN OVER VROUWEN

Tusschen het ja en nee van een vrouw zou ik niet gaarne de punt van een naald willen plaatsen, want er is geen ruimte tusschen."

CERVANTES

Het diepste verlangen van een vrouwenhart is niet zoo zeer om te behagen dan wel om meer te behagen dan andere vrouwen.

ECKARTSHAUSEN

Alleen de vrouwen kunnen liefhebben en critiseeren in denzelfden langen blik.

M. HEWLETT

Vrouwen hebben zelf getuigd, dat een lid harer sexe nooit sterker geneigd is, haar lot aan dat van een man te binden, dan vijf minuten nadat zij hem gezegd heeft, dat zooiets nooit of te nimmer mogelijk is.

T. HARDY

KRUISWOORDPUZZLE

1	2	3	4	■	5	6	7	8		■	9	10	11	12
13				14	■	15			■	16				
17						■		■	18					
19		■	20		■	21		22	■	23		■	24	
	■	25		■	26				27	■	28	29	■	
30	31		■	32						33	■	34	35	
36			■	37		■		■	38		■	39		
40			■	41		42		43			■	44		
■		■	45				■	46				■		■
47		48	■	49							■	50		51
52			53	■	54		■	55		■	56			
57		■	58	59	■	60	61		■	62		■	63	
	■	64	■	65	66				67		■	68	■	
69			70	■	71					■	72			
	■	73					■	74					■	
75	76	■		■		■	77	■		■		■	78	
■	79			■	80					■	81			■

Hopper.

HORIZONTAAL :
1 boom
5 een graan
9 gereedschap
13 deel v. d. dag
15 soort sluis
16 rekenteeken
17 kleurlingen
18 spieden
19 academ. titel (afk.)
20 en anderen
21 verkeerd
23 muzieknoot
24 windrichting
25 per procuratie
26 spek
28 gewichtje (afk.)
30 bitter vocht
32 voldoen
34 soort schip
36 meisjesnaam
37 en dergelijke
38 bevel
39 dier
40 deel van een spel
41 compagnon
44 hevig
45 soort fiets
46 punt
47 kan, kruik
49 nazien (herziening)
50 boom
52 overschot
54 element
55 riviertje
56 deel v.d. voet
57 rund
58 maanstand
60 mensch
62 riviertje
63 niet voor
65 bereid vleesch of wild
69 vulkaan
71 dient den mensch
72 beenderinhoud
73 oogziekte
74 oorzaak
75 meisjesnaam (afk.)
78 voegwoord
79 muzieknoot
80 bloem
81 stad in België

VERTICAAL :
1 windsels
2 dier
3 visch
4 kunstgreep
6 deel v.e. wiel
7 pauselijk verblijf
8 muziekterm
9 maataanduiding
10 zeer oud
11 voorteken
12 bloem
14 spoedig
16 insect
21 moe
22 muzieknoot
25 dun en vlak
26 aalmoezen vragen
27 handel
29 schoof, bos
31 voorname wegen
32 dier
33 volk
35 rijen
42 maand
43 N.-Brabander uit zeker dorp
47 ten honderd
48 briefaanvang
50 uitroep of voedsel
51 zoden
53 voorzetsel
56 uitroep van verrassing
59 gewicht
61 lichaamsdeel
62 anno domini
64 bezittelijk voorn.w.
66 gelijk, vlak
67 emmertjes
68 boom
70 eilandje
72 vogel
76 rund
77 jongensnaam (afk.)
78 en anderen

Oplossing vorig nummer

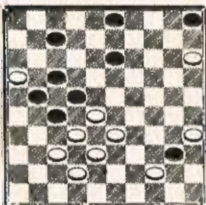
O K T A M A R I N D E N O
P A R E L G V R E D E R
A D E L B E T O N N O G A
L E K A A N R O E P P E T
E N P S T O R M B R I
N B O O T N E G E L E
A R K A A I E N V O S
S T O E L M E T N E T T O
T O E N D O N W R E I S
O O K G A R N A A L N E S
O M L O R A A I R R E
M R O E M G L E E K N
M I S B E L R A S
N O G A D E L E R P A A L
O P A F O S S I E L S P A

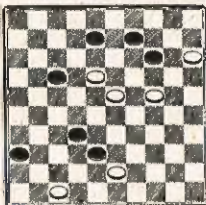
DAMMEN

TER OPLOSSING

PROBLEEM No. 11* C. v. d. Kullen, Voorthuizen.

PROBLEEM No. 12* P. van Dijk, Amsterdam.

Voor beide problemen geldt : Wit speelt en wint.

OPLOSSINGEN

No. 9*. Wit 39—33, 36—31, 38 : 18, 33 : 13, 30 : 39, 25 : 3 wint. Fraai slagwerk. Schijf 46, hoewel noodig bij den 1sten zet, is echter een zwak punt in deze compositie.

No. 10*. Wit 48—42, 38—32, 32 : 5, 29—23 of 24 wint. Geestig !

UIT DE PARTIJ

In den stand Zw. 1/3, 8, 9, 13, 16/19, 21, 24, 25 ; Wit 27, 28, 31/33, 35/40, 45, 48 behaalde Wit voordeel door 28—23 (Zw. 18 : 29 want op 19 : 28 wint 33 : 11 een schijf), 27—22, 32 : 34, waarna Zwart door de dubbele dreiging 31—26 of 48—43 en 34—30 niet aan schijfwinst kon ontkomen. Een merkwaardige winstgang.

Alles betreffende deze rubriek te adresseeren aan R. C. Keller, Van Speykstraat 55bel, Amsterdam (W.).